

Jeg tror, man bliver nødt til at tage Stillingen, som den er. At man staar overfor et meget vanskeligt Spørgsmaal, skal jeg indtrømme. Man staar overfor Foranstaltninger, hvis Virkninger man selvfølgelig ikke kan være saa aldeles sikker paa som paa alt muligt ellers, men paa den anden Side Foranstaltninger, som, efter hvad jeg kan indse, nu bør foretages. Jeg vil yderligere tilføje, at naar jeg har sagt, at nu bør Rigsdagen endelig en Gang gøre sig færdig med denne Sag, saa er det naturligvis ikke blot for Rigsdagens Velbefindendes Skyld — om end jeg ogsaa tillægger det nogen Betydning, for jeg synes, der ogsaa er noget meget ubehageligt og usundt i dette stadigt at skulle gaa og trækkes med et Spørgsmaal, som man ikke kan faa Ende paa og ikke rigtig ved, hvad man skal gøre ved —, men jeg tænker ogsaa paa selve Forholdene derovre: det har dog nok ikke saa lidt at sige for Befolkningen, heller ikke for Landbefolkningen derovre, at faa at vide, om det skal være eller ikke skal være; thi jeg antager, at i det Øjeblik, man fik at vide, at det ikke skulde være, saa vilde mange af Landboerne indrette sig helt anderledes, indrette sig med det nuværende Udløb for Øje.

Formanden: Det 4de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Den højtærede Ministers sidste Foredrag giver mig en Forklaring paa hans hele Stilling til dette Spørgsmaal, en Forklaring paa, hvorfor han staar paa Hvide Sande i Stedet for Løbet Syd paa. Den højtærede Minister siger, at Ingeniørernes Opgave ikke er den at hjælpe Naturen, men at kæmpe imod og sejre over Naturelementerne. Ja, den fornuftige Ingeniør ved, at han skal gøre, hvad han kan, for at hans Villie kan trænge igennem; men hvor han kan tage Elementerne til Hjælp, dér gør han det, og ikke unødvendigt trodser en fornuftig Mand Elementerne og Naturen, naar han kan undgaa det og ikke naar noget ved at gøre det. Derfor holder jeg paa det sydlige Løb, og derfor er jeg Modstander af alle Planer om at lægge Løbet ved Hvide Sande, hvor Naturen paa enhver Maade lægger Hindringer i Vejen. Vi har haft adskillige ufornuftige Folk herhjemme, der har trodset Naturen. Vi har Sagnet om Kong Knud den Store, der satte sin fineste Stol ude ved Kysten, da Floden kom, og sagde: „Jeg gaar ikke tilbage, for Havet skal lyde mig!“ Men

Havet gik alligevel over begge Kongens Bæn. Siden Kong Knuds Tid er Folk blevet fornuftigere; de har rykket Stolen tilbage, og derfor har de deres paa det tørre. Man skal ikke lege med Vesterhavet.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Den højtærede Minister mente, at jeg kunde lige saa godt have sagt, at Loftet her vilde falde ned; det kunde være lige saa sandsynligt som, at Udgiften ved Hvide Sande vilde blive 15 Mill. Kr. Jeg maa maaske erindre den højtærede Minister om, at da man begyndte med de 127 000 Kr., udtalte daværende Medlem af dette Ting, Søren Sørensen, at Anlægget vilde koste meget, meget mere; det vilde sandsynligvis koste de 3 665 000 Kr., som Vandbygningsvæsenet havde erklæret det vilde koste at sikre Løbet derovre. Saa sagde det ærede Medlem fra Skern, at Sørensen ramlede med Millionerne, men det var bare for at fange Rigsdagsmænd derpaa. Men hvad skete? Det kostede jo de 3 Mill. Kr., og saa fik man alligevel intet for Pengene. Det er Sagen. Nu siger jeg, at Gennemførelsen af det foreliggende Forslag er beregnet at ville koste 2½ Mill. Kr., men efter de Priser, der gælder nu, maa man regne med 3 Gange 2½ Mill. Kr. — det er i alt Fald den Besked, jeg nylig har faaet af en Arkitekt med Hensyn til et Bygningsarbejde —, d. v. s., at der vil medgaa i alt Fald 7 Mill. Kr., og saa er der endda Tale om, at vi ogsaa skal have nogle Moler. Jeg vil derfor gerne tale med den højtærede Minister om 5 à 10 Aar; saa kan det være, at Loftet har holdt, men at alle de Millioner, jeg har talt om, er udgivne.

Hvad jeg har sagt om Afklaringen af Spørgsmaalet, er dette, at man maa se at faa klaret, hvorledes det vil gaa med Gødelen. Den højtærede Minister siger, at i de første 2 Aar har Løbet holdt, men i det tredje Aar vil det begynde at lukke sig, og saa vil det blive værre og værre i Aarenes Løb. Det er muligt, at dette holder Stik, men det er ogsaa muligt, at man vil kunne sikre Løbet, og det ønsker jeg prøvet. Der har været Tale om, at man kunde have en Sandpumper derovre, som blev drevet ved Elektricitet, og som skulde kunne gaa ad Skinnevej frem ved selve Løbet, og det er jo muligt, at det paa den Maade vil kunne holde uden alt